

Evidencijski broj / Article ID: 11119447
Vrsta novine / Frequency: Dnevna
Zemlja porijekla / Country of origin: Hrvatska
Rubrika / Section:

UZ PREDSTAVU »KAMENJE« TOMA LYCOSA I STEFE NANTSOUA, U KAZALIŠTU »MALA SCENA«

Odušak zanemarenih dječaka

Kazalište slavi rodandan svaki put kad se na njegovoj pozornici pojave daroviti i posvećeni mlađi glumci, a Marko Hergešić i Filip Ložić, debitanti i nositelji glavnih uloga u predstavi »Kamenje« (1996), uistinu su se bacili u predstavu svom žestinom osobnog i scenskog entuzijazma. Tekst Toma Lycosa i Stefe Nantsoua utemeljen je na istinitom događaju iz Melbournea, kad su dvojica dokonih tinejdžera jednog nedjeljnog poslijepodneva izazvali smrt motociklista, slijajući s lokalnog nadvožnjaka kamenje po prolazećim automobilima.

Redatelj Ivica Šimić prično vjerno slijedi adaptirani dramski predložak spomenutog događaja i njegov fokus na ogromnoj fizičkoj energiji dječaka: penjanju, hrvanju, međusobnim izazovima u hrabrosti i spretnosti, koketiranju s kriminalom, potrebi da se stalno hoda po rubu adrenalinske bombe.

Scenografkinja Dinka Jeřević u isto je ime veoma ekonomično pretvorila pozornicu u »poligon«, s nekoliko rasklopnih, drvenih sprava za penjanje i balansiranje.

Dvostruki ključ igre

Hergešić i Ložić paralelno igraju i dječake i njihove policijske istražitelje, transformirajući se vrlo dosljedno iz proganjениh u progonitelje,

iz uspaničenih u odmjerene, iz napuštene mladunčadi u policajce premorene interveniranjem u disfunkcionalne obitelji. Hergešić s potresnom ogorčenošću i hujnim bravadom igra tragičniji lik, starijeg dječaka u čijem životu ne postoji osoba koja bi ga na bilo koji način podržala ili preuzeila odgovornost za mladičev gnjev. Zbog toga je njegov

jedini prijatelj ujedno i potencijalni partner u činu osvete ravnodušnom svijetu. Ložić igra krhkijeg, mlađeg dječaka koji toliko želi prijateljstvo sa starijim da je spremjan djevoljati protiv svoje savjesti, s time da kasnije ne može izdržati teret počinjenog zločina.

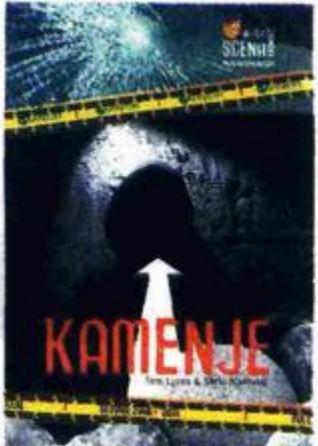
Kazalište »Mala scena« po izlasku gledatelja iz dvorane ponešto nasrtljivo inzistira na tome da se »izjasnimo«, odnosno glasamo jesu li dječa prepuštena ulici zbilja kriva za ono što izaziva njihova stisnuta pesnica ili ih ne treba kriviti, ali moj je dojam da tim crno-bijelim načinom rasudivanja publika promašuje upravo ono što je dramatičarima veoma stalo pokazati samom izvedbom: etičke nijanse. Bilo bi puno poštenije pitati publiku jesu li roditelji dječaka prikazanih u predstavi krivi za ono što prolaze njihova maloljetna i dubinski zanemarena djeca, tim više jer ti-

jem izvedbe saznajemo da majke i očevi optuženih nikada nisu dostupni – ni fizički, ni intelektualno, ni emocionalno. Iz pedagoške perspektive, nema okrutnijeg stava od roditelja koji tvrde da se djeca sasvim dobro snalaze i bez njih, odnosno da ih treba što ranije oslobođiti »suvinskog« nadzora i »nepotrebnih« nježnosti.

Angažirano kazalište

Od vremena kad su se na pozornici paralelno pojavili Rakan Rushaidat i Franjo Dijak, danas apsolutno afirmirana glumačka imena, nismo imali prilike vidjeti toliko sposoban glumački par kao što su Marko Hergešić i Filip Ložić. Uz posredovanje redatelja Ivice Šimića nastala je zbilja kvalitetna predstava velikog debatnog potencijala, kojoj samo možemo poželjeti gostovanje po što većem broju domaćih srednjih škola.

Kazalište »Mala scena«

nastavlja njegovati interes za nasilje dječjeg zanemarivanja kao problem broj jedan među adolescentima. Čini se da sve više živimo u društvu u kojem kazalište silom prilika uskače u ulogu i roditelja i socijalnog radnika i školskog psihologa i političkog reformatora, samo šteta što za sav taj profesionalni angažman ne dobiva adekvatnu institucionalnu potporu. S druge strane, kad već ni državne službe ni obiteljske skrbnike nije briga za djecu, dobro je da bar kazalištarci ne slijede primjer kolabiranog sustava brižnosti. **Nataša GOVEDIĆ**

Daroviti i posvećeni - Marko Hergešić i Filip Ložić u prizoru predstave